ad tēpus (et de tabernaculo tuo) id ē de domo tua et sta-
tu tuo et finaliter te (et radicē tuā) .i. ꝯplices tuos mini-
ſtros diaboli (euellet de terra viuentiū) qꝛ cū ſanctis dei
nec diabolus nec antixp̄us nec ſequaces eoꝝ habebūt
aliquā portionē. (Videbūt iuſti) hāc antixp̄i iuſtiſſi-
mā deiectionē et deſtructōnē (et timebūt) deū timore re-
uerēciali. eius iuſticiā laudātes (et ridebūt) ſuper anti-
xp̄m ⁊ merito / qm̄ ſancta dei paciencia a pfido hoīe iniq̄
volūtate ꝯtēpta eſt ⁊ irridētes eū de ſup̄bia ſua dicent
ecce homo (qui nō poſuit deū adiutorē ſuū) nō credidit
ꝙ indigeret dei auxilio ſed ſe deū fecit. (Sed ſperabit in
multitudine diuitiaꝝ ſuaꝝ) auri ⁊ argenti ⁊ potentie et
glorie quas male acquiſiuit ⁊ p̄ quas multos ad ſe tra-
xit (et p̄ualuit in vanitate ſua) in mūdiali pompa. p̄ua-
luit in malicia ſua qꝛ nullus impioꝝ tot fideles decipiet
et ſanctos pſequetur / et ideo merito ſup eū hec vindicta
deſcēdet. ¶ Propheta ī pſona fidelis xp̄i ait ſic / antixp̄s
et ſequaces ſperāt ī diuitijs ⁊ in vanis rebꝫ / non ſic ego
nā ego. (Sicut oliua) q̄ omni tp̄e viret fide (fructifera)
bonis opibꝫ (in domo dei) .ſ. in eccl̄ia ſancta dei (ſperaui ī
miſcdia dei) q̄ duratura ē (in eternū et in ſeculū ſeculi.
(Cōfitebor tibi) ꝯfeſſione laudis ꝑpetuo (qꝛ feciſti) nō
ex meritis meis ſꝫ ex miſcdia tua ipa q̄ dicta ſūt .ſ. ꝙ ſū
oliua fructifera ī domo dei ⁊ ꝙ ſpero ī miſcdia dei (et ex-
ſpectabo rē nois tui) qđ ē ihēſus .i. ſaluacōꝫ meā (qm̄ no
men tuū bonū eſt) .i. dulce ⁊ hoc (in ꝯſpectu ſcōꝝ tuoꝝ)
impijs vero terribile et horrendū.

¶ Pſalmus .lij. in quo ꝓpheta ꝯſolatur
fideles cōtra pſecutores ſuos.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dixit inſipiens id eſt iudeus vel antixp̄s
vel aliquis de familia ſua
(in corde ſuo. nō ē deus). ſ. xp̄us qui dictus fuit deus.
vñ eſt q҃ hoc idē hodie multi dicūt q҃. ſ. (Corrupti ſūt)
ab omni vi racōis i quo v̄bo oms hētici notati ſūt. nā deo
recte nō credidiſſe corrupcō ē / ⁊ q҃ a mala fide itur i tur
pes mores ⁊ i acerrimaſ iniq̄tates ſʒ (abhominabiles facti
ſūt) deo i deſiderijs ſuis (et nō ē de illis) reprobis (q̄ fa
ciat bonū) meritoriū qd̄ fieri nō p̄t ſine fide p dilectōnē
operātē: Pro examināda veritate. (Dn̄s) p ſanctos
viros celeſtes q̄i examinatores veritatis (faciet pſpicē
ſup filios hoim. ut videāt ſine ſciē faciat ſi ē aliq̄s) ex illiſ
(intelligēs) vera cognicōe deū aut recta opacōne (re-
quirēs deū) (Oms) filij hoim q̄. ſ. nepharijs pſuaſiōib9
excecātur (oms declinauerūt) a rectitudie iuſticie hic in-
epti facti ſūt ad ɔſecucōʒ vite eterne nō de numero illo-
rū incredulorum (ē q̄ faciat bonū) meritoriū (uſqʒ ad vnū.
(Nōne cognoſcēt) ſe impie agere iſti (q̄ operantur iniq̄-
tatēs) vtiqʒ cognoſcēt penarū experimēto / q̄ fideles dn̄i
lamiaē ɔtendūt / q̄ ɔtra mādata eius viduas opprimūt
pupillos expoliāt q̄ malicie dentib9 (plebē meā) aſſidue
et delectabiliter ac ſi (cibū panis) comederēt deglutiūt
et ɔſumūt. Et merito hoc eis accidit. qm̄ (Deū nō inuo
cauerūt) intus i corde p eternis bonis q҃ i eū nō credide-
rūt (illic trepidauerūt timoē). ſ. ne adepta felicitate frau
dētur / ne diuitijs minus fruātur muētis / ne acq̄ſitis puēt
honorib9 (vbi non erat timor) iuſtus! q҃ oīa iſta hūana
ɔdicōne ſūt relinquēda. illa vero nō cogitāt p que veriſ
ſimo timore torquēdi veniūt in eternū. Quare trepi-
dauerūt vbi nō fuit timor? (Qm̄ deus diſſipauit v̄tutem
eorum qui hominib9 placere q̄rūt) et nō deo / qd̄ ſceleratorū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſpecialiter eſſe dmoſcitur (tales ꝯfundētur) ꝙ a regno
dei ſeparabūtur (qm̄ deus ſpreuit eos) q̄ꝺ ſpecialiter re
ſpicit iudeos qui timentes ne locuꝫ pderent occiderūt
xp̄m. ¶ Ad quos iudeos ꝯuerſus ꝓpheta ait / ſtulti iudei.
Quis dabit ex ſyō̄) ex gente nr̄a iudeoꝝ (ſalutē iſra=
hel⸗) nullus niſi iſte quē negaſtis eſſe deū. iſte ſolus da=
bit q̄ (cū euerterit) .i. ꝓrſus amoueit (captiuitatē) oēs
fideles a padiſo exules et q̄ captiui habētur in die iudi=
cij ad beatā patriā reducet (exultabit iacob) .i. credē=
tes iudei (et letabitur iſrahel) .i. oīes q̄ mēte vidēt deū.

Pſalmuſ. liij. i quo docet᷑ vir iuſtus ī aduſis laudaē deū
Orat propheta in pſona viri iuſti dicens.

Deus in virtute nominis tui

a me inuocati (saluū me fac) ſcio ꝙ nō ē aliud nomē ſub
celo niſi tuū in quo oporteat nos ſaluos fieri .ꝛ in futuro
iudicio vbi ī maieſtatis tue (v̓tute) apparebis (ſecerne
me) a maſſa pditorū. Deus exaudi oracōnē meā) ta
citā / ꝛ etiā (v̓ba oris mei) ut iā nō ſolū cordis inſtinctū
ſ; etiā vocis exaudias affectū. quo deſiderio a malis li=
berari (pcipe) dicit ꝙ illa ꝓprie pcipere dicim᷑. q̄ mētis ar
chano recōdūtur. ¶ Ideo oro. Quī mali alieni a deo)
fide ꝛ opib⸫ (inſurrexerūt aduerſū me) et liuorē inſane
mētis armati (q̄ſierūt vitā meā) et ſcōꝝ pdere (qui nō
ꝓpoſuerūt deū an̄ ꝯſpectū ſuū) ignorare deū credētes q̄
ſceleratā mētē ꝯceperūt. Ecce) gratias ago deo meo
ꝙ oracō mea exaudita ē (qm̄ deus adiuuat me) laborā=
tē ferre patiēter q̄ impij ſup me nitebātur ingerere. adiu
uat aūt hoc mō. qm̄ (cōſtructor ē anime mee) etiā ſi ca=
ro mea piculis exponatur ad tēpus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf